

НАРЕДБА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕТО И АДМИНИСТРИРАНЕТО НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Глава първа Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Горна Оряховица.

Чл.2. (доп. с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г и Реш. №.235 от Протокол № 18 от 29.09.2016г.) В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. Туристически данък
8. Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година Общинският съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) (Нова – доп. с Реш. №.545 от Протокол № 49 от 25.03.2010г.) В производствата по ал.1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, ав производствата по обезпечаване на данъчни задължения – на публични изпълнители.

(3) (изм. с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Глава втора

Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл.6. (1) (доп. с Реш. №79 от Протокол № 7 от 23.02.2012г, изм. с Реш.№896 от Протокол №54/31.01.2019г., изм. с Реш. № 63 от Протокол №5/30.01.2020г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлени имоти, разположени в строителни граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т.1 от Закона за устройството на територията и след промяна на предназначението на земята , когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) (изм. с Реш.№281 от Прот.№26 от 18.12.2008г., изм. с Реш. №.545 от Прот.№49 от 25.03.2010г., отм. с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г.)

Чл.7. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) (изм. с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) (нова с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г) За имот държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.8.(изм. с Реш.№896 от Протокол №54/31.01.2019г.) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.9. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща: 1.в брой в касите на общината, находящи се на пл."Георги Измирлиев" №5 – източен вход.

2. по банков път – по банковата сметка на общината;

3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.10. (1) (изм. с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г, изм. с Реш. №1050 от Протокол № 61 от 26.02.2015г) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) (изм. с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г изм. с Реш. №10 от Протокол № 61 от 26.02.2015г) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Чл.11. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.12. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.13. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината.

Чл.14. (изм. с Реш.№281 от Прот.№26 от 18.12.2008г., изм. с Реш.№348 от Прот.№22 от 20.12.2012г.) Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.15. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.16. (1) (изм. с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение №2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти – данъчната им оценка съгласно приложение №2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) (изм. с Реш. № 63 от Протокол №5/30.01.2020г) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.17. (1) (изм. с Реш. №10 от Протокол № 61 от 26.02.2015г) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл.18. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) (Нова - Реш.№896 от Протокол №54/31.01.2019г.) В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал.1 и ал.2 не се прилагат и данъкът, определен по чл.22 от ЗМДТ се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.19. (изм. с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г) Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14

от Закона за местните данъци и такси.

Чл.20. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.21. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.22. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществоото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.23. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.24. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществоото му в страната.

Чл.25. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.26. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. (изм. с Реш. №281 от Прот.№26 от 18.12.2008г.) за братя и сестри и техните деца – **0,4** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 - **5** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.28. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.29. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (Отм. Реш. № 63 от Протокол №5/30.01.2020г)

Чл.30. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.31. (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) (Нова – доп. Реш. №.545 от Прот.№49 от 25.03.2010г.) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) (изм. с Реш. №281 от Прот.№26 от 18.12.2008г., изм. с Реш. № 63 от Протокол №5/30.01.2020г) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имущества, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.32. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.33. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето.

Чл.34. (1) (доп. Реш. №.545 от Прот.№49 от 25.03.2010г.) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 и ал.3 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) (изм. с Реш.№281 от Прот.№26 от 18.12.2008г.) **0,4** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) **5** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) (изм. с Реш.№281 от Прот.№26/18.12.2008г.) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер **2,6** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.35. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.36. (1) Данъкът се заплаща в община Горна Оряховица, когато местонахождението на недвижимия имот е на нейна територия, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2)(изм. с Реш.№896 от Протокол №54/31.01.2019г.) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и превозни средства, а в случаите по чл.44, ал.3 от ЗМДТ – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) (Нова - Реш. № 63 от Протокол №5/30.01.2020г.) При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал.2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) (Нова - Реш. № 63 от Протокол №5/30.01.2020г.) Декларация по ал.3 не се подава в случаите по чл.44, ал.5 и 6 и чл.48, ал.1, т.5,6,8 и 9 от Закона за местните данъци и такси, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с

нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.37. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.38. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.39. (изм. с Реш. № 1050 от Протокол № 61 от 26.02.2015г) (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерство то на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;
2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;
3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;
4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

5.(Нова - Реш. № 63 от Протокол №5/30.01.2020г.) са налице основания за ползване на данъчни облекчения по чл.59, ал.4 от Закона за местните данъци и такси.

(3) (Изм. с Реш. № 63 от Протокол №5/30.01.2020г.) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси, като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението

Чл.40. (1) (изм. с Реш.№348 от Прот.№22 от 20.12.2012г. и Реш.№310 от Прот.№24 от 29.12.2016г., изм. с Реш.№896 от Протокол №54/31.01.2019г.) За леки и товарни автомобилни технически допустима максимална маса не повече от 3,5т. годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен и се определя, по следната формула:

ГДПС = ИмК x ЕК,

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т.1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т.2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{СкW} \times \text{Кгп},$$

Където, **СкW** е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която е както следва

1. до 55 kW включително – **0,60** лв. за 1 kW;
2. над 55 kW до 74 kW включително – **0,79** лв. за 1 kW;
3. над 74 kW до 110 kW включително – **1,60** лв. за 1 kW;
4. над 110 kW до 150 kW включително – **1,80** лв. за 1 kW;
5. над 150 kW до 245 kW включително – **1,90** лв. за 1 kW;
6. над 245 kW – **2,10** лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

1. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила в следните размери:

Екологична категория	Коефициент
Без екологична категория, с екологична категория „Евро 1” и „Евро 2”	1,15
„Евро 3”	1
„Евро 4”	0,80
„Евро 5”	0,60
„Евро 6” и „ЕЕV”	0,40

(2) (изм. с. Реш.№310 от Прот.№24 от 29.12.2016г., изм. с Реш.№896 от Протокол №54/31.01.2019г.) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5т. е в следните размери:

1. товарно ремарке – **5.50** лв.
2. къмпинг ремарке - **11** лв.

(3) (изм. с. Реш.№348 от Прот.№22 от 20.12.2012г. и Реш.№310 от Прот.№24 от 29.12.2016г.) Данъкът за мотопеди е в размер **11** лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **16,50** лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – **33** лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – **44** лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – **66** лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – **93,50** лв.
6. над 750 куб. см – **126,50** лв.

(4) (изм. с. Реш.№310 от Прот.№24 от 29.12.2016г., изм. с Реш.№896 от Протокол №54/31.01.2019г.) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл.4 от

Регламент (ЕС) №168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) №168/2013” на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – **4,40** лв.

2. над 400 кг – **6,60** лв.

(5) (изм. с. Реш.№310 от Прот.№24 от 29.12.2016г.) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **110** лв.

2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **220** лв.

(6) (изм. с. Реш.№348 от Прот.№22 от 20.12.2012г. и Реш.№310 от Прот.№24 от 29.12.2016г., изм. с Реш.№896 от Протокол №54/31.01.2019г.) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5т, но не повече от 12т технически допустима максимална маса е в размер **20** лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) (изм. с. Реш.№348 от Прот.№22 от 20.12.2012г. и Реш.№310 от Прот.№24 от 29.12.2016г.) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	9,90	35,20
	18	20	35,20	79,20
	20	22	79,20	178,20
	22	25	233,20	423,50
	25	26	423,50	739,20
	26	28	423,50	739,20
	28	29	409,20	495
	29	31	495	808,50
	31	33	808,50	1122
	33	38	1122	1705
	38	-	1243	1688,50

Б) с три и повече оси	36	38	792	1094,50
	38	40	1094,50	1512,50
	40	-	1512,50	2238,50

(8) (изм. с. Реш.№310 от Прот.№24 от 29.12.2016г. изм. с Реш.№896 от Протокол №54/31.01.2019г.) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **110** лв.

(9) (изм. с. Реш.№310 от Прот.№24 от 29.12.2016г., изм. с Реш.№896 от Протокол №54/31.01.2019г.) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер **220** лв.

(10) (изм. с. Реш.№310 от Прот.№24 от 29.12.2016г.) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **6,60** лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – **9,24** лв.
3. над 37 kW – **13,20** лв.

(11) (изм. с. Реш.№310 от Прот.№24 от 29.12.2016г.) Данъкът за други самоходни машини е в размер **33** лв.

(12) (доп. с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г и изм. с. Реш.№310 от Прот.№24 от 29.12.2016г., изм. с Реш.№896 от Протокол №54/31.01.2019г.) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл.4 от Регламент (ЕС) №168/2013 е в размер **66** лв.

(13) (изм. с. Реш.№310 от Прот.№24 от 29.12.2016г.) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	336	67,10
	13	14	67,10	184,80
	14	15	184,80	260,70
	15	-	260,70	589,60
Б) с три оси	15	17	67,10	116,60
	17	19	116,60	238,70
	19	21	238,70	310,20
	21	23	310,20	477,40
	23	-	477,40	742,50
В) с четири оси	23	25	310,20	314,60
	25	27	314,60	490,60
	27	29	490,60	778,80

	29	-	778,80	1155
--	----	---	--------	------

(14) (Нова - с Реш.№896 от Протокол №54/31.01.2019г.) Когато в регистъра по чл.54, ал.1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.41. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **1** лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1** лв за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0,1** лв за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер **100** лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **20** лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер **2,70** лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер **0,14** лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **0,5** лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.42. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **20** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – **12** лв.

3. за делтаплан – **12** лв.

4. за мотоделтаплан – **20** лв.

5. за свободен балон – **30** лв.

6. за планер - **30** лв.

Чл.43. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.44. (1)Отм. с Реш. №.896 от Протокол №54/31.01.2019г)

(2) (изм. с Реш. №.896 от Протокол №54/31.01.2019г) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4” данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории по-високи от „Евро 4” – с 60 на сто намаление от определения по чл.55 ал.3 от ЗМДТ данък.

(3) (изм.с Реш. №.896 от Протокол №54/31.01.2019г) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5т., влекачите за ремарке и седловите влекачи, с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5”, „Евро 6” и „ЕЕV” – с 50 на сто намаление от определеният по чл.55 ал.5,6,7 и 13 от ЗМДТ данък.

(4) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(5) (изм. с Реш. №.896 от Протокол №54/31.01.2019г) Когато в регистъра по чл.54, ал.1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 45. (1) (изм. с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г, изм. с Реш. № 1050 от Протокол № 61 от 26.02.2015г) Данъкът върху превозните средства се плаща на

две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) (нова с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г, (изм. с Реш. №.896 от Протокол №54/31.01.2019г) Заплащането на данъка е условие за редовност при годишния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщения, и:

А) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а от ЗМДТ, или

Б) съответната система за администриране на местните данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

Чл.46. . (изм. с Реш. №.896 от Протокол №54/31.01.2019г) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл.54, ал.5 от ЗМДТ – в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.47. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. (Доп. с Реш. № 63 от Протокол №5/30.01.2020г.) лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията при доставки на услуги по чл.97а и за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.48. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.49. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) (Реш. №281 от Прот.№26 от 18.12.2008г.) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т.3 и 31 от приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, дължат данък само за дейността по т.3 от приложение № 4.

(7) (Нова – с Реш. №.545 от Прот.№49 от 25.03.2010г.) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителя – включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение №1.

(8) (Реш.№281 от Прот.№26 от 18.12.2008г.) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.50. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. (изм. с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г) физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата

данъчна година повече от един вид патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат само за тази дейност, за която определения данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. (изм. с Реш. №79 от Протокол № 7 от 23.02.2012г) лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.51. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) (доп. Реш. №.545 от Прот.№49 от 25.03.2010г.) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7 дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.52. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл.53. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл.54. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 1.

Раздел VI

(нов с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г)

Туристически данък

Чл.55. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) (Изм с Реш.№500 от Прот.№29 от 23.05.2013г) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 56. (1) (изм. с Реш.№348 от Прот.№22 от 20.12.2012г. Реш.№500 от Прот.№29 от 23.05.2013г.) Размерът на туристическия данък е, както следва:

места за настаняване

1. категория 1 звезда – 0,60 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди – 0,70 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди – 0,80 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди – 1,00 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди – 1,00 лв. за нощувка.

(2) (Изм. с Реш. № 63 от Протокол №5/30.01.2020г.) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал.1.

(3) (Нова - Реш. № 63 от Протокол №5/30.01.2020г.) Министерството на туризма непосредствено след изтичане на календарния месец, както и след изтичане текущата година, предоставя автоматизирано по електронен път на Министерството на финансите необходимите данни от Единната система за туристическа информация чрез системата за обмен на информация, поддържана в изпълнение на чл.5а от Закона за местните данъци и такси.

(4) Данъкът се внася от данъчно задължените лица до 15 – о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл. 57. (Изм с Реш.№500 от Прот.№29 от 23.05.2013г) Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал.2 от Закона за туризма.”

Раздел VII
(нов с Реш. №.235 от Протокол № 18 от 29.09.2016г)

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл.57а. (1) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, които притежават Удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” и имат разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници на територията на Община Горна Оряховица, издадено от кмета на Община Горна Оряховица

(2) Данъкът се дължи за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници от Кмета на Община Горна Оряховица

(3) Данъкът дължим за автомобилите, за които е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници на територията на Община Горна Оряховица, постъпва в приход на бюджета на Община Горна Оряховица

Чл. 57б. (1) Размерът на данъкът върху таксиметровите превози е 450 лв. за година

(2) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено или отнето през течение на годината данъкът се заплаща в размер на една дванадесета за всеки месец през който разрешението е било в сила

Чл. 57в (1) (Изм. с Реш. № 63 от Протокол №5/30.01.2020г.) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация по утвърден образец в отдел „Местни данъци и такси” на Община Горна Оряховица преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24 от Закона за автомобилните превози. При всяко изменение на обстоятелствата данъчно задълженото лице подава декларация в седемдневен срок от настъпването на промяната.

(2) Данъкът се заплаща преди получаване на разрешението по чл. 24 от Закона за автомобилните превози от Кмета на Община Горна Оряховица и след подаване на данъчната декларация по реда на предходната алинея

Административнонаказателни разпоредби

Чл. 58. (доп.с Реш. №.658 от Протокол № 39 от 18.12.2013г) (1) Който не подаде декларация по чл. 14 от ЗМДТ, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 10 до 400 лв., а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание.

(2) (отм. с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г)

(3) (изм. с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г) Който декларира неверни данни и обстоятелства, водещи до намаляване или освобождаване от такса, се наказва с глоба от 50 до 200 лв., а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 100 до 500 лв.

(4) (нова с Реш. №.754 от Протокол № 65 от 27.01.2011г)

За маловажни случаи на административни нарушения по този закон, установени при извършването им, могат да бъдат налагани на местонарушителята глоби в размер от 10 до 50 лв. За наложената глоба се издава фиш, който съдържа данни за самоличността на контролния орган и на нарушителя, мястото и времето на нарушението, нарушените

разпоредби и размера на глобата. Фишът се подписва от контролния орган и от нарушителя, мястото и времето на нарушението, нарушените разпоредби и размера на глобата. Фишът се подписва от контролния орган и от нарушителя, че е съгласен да плати глобата. На нарушителя се дава препис, за да може да заплати доброволно глобата. Ако нарушителят оспори нарушението или откаже да плати глобата, за нарушението се съставя акт за установяване на административното нарушение.

(5) (нова с Реш. №79 от Протокол № 7 от 23.02.2012г)

Издаден фиш, глобата по който не е платена доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването му, се смята за влязло в сила наказателно постановление и се предава за събиране.

Чл. 59. (1) Наследник, заветник или техен законен представител, който не подаде декларация по чл. 32 от ЗМДТ, не я подаде в срок, не декларира или невярно декларира получено по наследство имущество, се наказват с глоба от 10 до 500 лв.

(2) За нарушение по чл. 41 от ЗМДТ на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лв.

Чл. 60. При укриване на част от цената при получаване на имущества по дарение или по възмезден начин на страните се налага глоба в двойния размер на дължимия данък върху укритата част.

Чл. 61. (1) Лице, което не подаде декларация по чл. 61н от ЗМДТ или не я подаде в срок, се наказва с глоба в размер до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) Лице, което не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства в декларацията по чл. 61н от ЗМДТ, водещи до определяне на патентен данък в по-малък размер или до освобождаване от патентен данък, се наказва с глоба до 1000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 62. (1) При неспазване на разпоредби по тази наредба извън случаите по чл. 123, 124 и 125 от ЗМДТ на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лв., а на юридическите лица и едноличните търговци - имуществена санкция в размер от 100 до 500 лв.

(2) Не се смята за административно нарушение неплащането в срок на данъците по тази наредба.

Чл. 63. Актовете за установяване на нарушенията се съставят от определени от кмета длъжностни лица от Отдел "Местни данъци и такси", а наказателните постановления се издават от кмета на общината или от упълномощени от него длъжностни лица.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. За 2008 г. размера на местните данъци се определя в срок до 29 февруари 2008 г. В случай че в този срок не е определен размер за местните данъци, за 2008 г. се прилагат минималните размери на данъците, предвидени в закона, а за патентния данък – размерите, които са били в сила за 2007 г.

§ 2. До определяне на размера на местните данъци за 2008 г. от общинския съвет данъкът при придобиване на имущества по чл.33, ал.1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 3. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на данъка върху недвижимите имоти, съответно първата вноска на данъка върху превозните средства, се внасят в срок от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 4. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл.61н, ал.1 от Закона за местните данъци и такси до 30 април 2008 г.

§ 5. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на окончателния годишен (патентен) се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 7. Тази наредба се издава на основание чл.1,ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила в седмодневен срок от приемането ѝ от Общинския съвет с Решение № 55 от протокол № 8 от 21.02.2008г.

§ 8. (нов-Реш.№281от Прот.№ 26 от 18.12.2008г.) За 2009г. първата вноска по чл.10, ал.1 се внася в срок от 1 март до 30 април.

§ 9. (нов-Реш.№281 от Прот.№ 26 от 18.12.2008г.) Настоящите промени влизат в сила от 01.01.2009г.

§ 10. (нов- Реш. №.545 от Прот.№49 от 25.03.2010г) Настоящите промени влизат в сила от 01.01.2010г.

§ 11. (нов- Реш. №.754 от Прот.№65 от 27.01.2011г)

(1)Размерът на дължимия туристически данък за януари 2011 г. За средствата за подслон и места за настаняване, се определя както следва:

1. категория 1 звезда – 0,60 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди – 0,80 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди – 1,00 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди – 1,00 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди – 1,00 лв. за нощувка.

(2) Настоящите промени влизат в сила от 01.01.2011г. с изключение на чл.19 и чл.58, ал.2, които влизат в сила от 01.07.2011 г., чл.55, ал.5 от 01.01.2012 г. и чл.56,ал.1 от01.02.2011г.

§ 12. нов - Промените с Реш.№348 от Прот.№22 от 20.12.2012г. влизат в сила от 01.01.2013 г.

§ 13. нов – Промените с Реш. №.658 от Протокол № 39 от 18.12.2013 г. §12. нов влизат в сила от 01.01.2014 г.

§ 14 Промените с Реш. №1050 от Протокол № 61 от 26.02.2015 г. влизат в сила от 01.01.2015 г.

§ 15 Промените с Реш. №235 от Протокол № 18 от 29.09.2016 г. влизат в сила от 01.01.2017 г.

§ 16 Промените с Реш. №310 от Протокол № 24 от 29.12.2016 г. влизат в сила от 01.01.2017 г.

§17 За новопостроени сгради, които подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията и които са завършени в груб строеж към 31 декември 2019 г., но не са въведени в експлоатация или за тях не е издадено разрешение за ползване, данните по чл. 14, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси се подават от възложителя в срок до 29 февруари 2020г.

§ 18. За имущества, придобити безвъзмездно през 2019 г., с изключение на случаите, предвидени в чл. 49, ал. 2 и 4 от Закона за местните данъци и такси, за които не е платен данък при придобиването им, данъчно задължените лица подават декларация за облагане с данък при безвъзмездно придобиване на имущества и заплащат данъка в срок до 31 март 2020 г.

Приложение № 1 към чл. 54.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	ГОРНА ОРЯХОВИЦА	ДОЛНА ОРЯХОВИЦА, ДРАГАНОВО, ПЪРВОМАЙЦИ, ПОЛИКРАЙЩЕ, ПИСАРЕВО, ВЪРБИЦА	ПРАВДА, КРУШЕТО, ЯНТРА, СТРЕЛЕЦ, Г.Г. ТРЪМБЕШ, Г.Д. ТРЪМБЕШ, ПАИСИЙ
--------------------------	----------------------------	--	--

1. (Изм с Реш.№500 от Прот.№29 от 23.05.2013г, изм с Реш. № 63 от Протокол №5/30.01.2020г.) Места за настаняване с не повече от 20 стаи, категоризирани една или две звезди или регистрирани по Закона за туризма - данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта, в размер както следва:

1 и 2 звезди	75	25	25
--------------	-----------	-----------	-----------

2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:

а) ресторанти:			
1—2 звезди	5	1	1
3 звезди	10	6	6
б) заведения за бързо обслужване:			
1—2 звезди	2	1	1
3 звезди	6	3	3
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:			
1—2 звезди	2	1	1
3 звезди	6	2	2
г) кафе-сладкарници			
1—2 звезди	2	1	1
3 звезди	10	3	3
д) барове:			
— дневни:			
2 звезди	10	3	3
3 звезди	24	10	10
— нощни:			
2 звезди	14	5	5
3 звезди	36	20	20
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	100	75	75

3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.	10	4	2
4. Платени паркинги — данъкът се определя за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.	60	20	5
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	360	100	50
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	390	110	40
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	1 000	700	500
8. Обуцарски и шапкарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	60	40	40
9. Металообработващи услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	480	200	100
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	390	132	60

11.Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта.	427	224	180
12.Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.	450	200	130
13.Маникюр, педикюр — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.	260	77	60
14.Часовникарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	180	70	60
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	360	200	180
16.Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	650	230	190
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	1 000	350	280

18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	260	132	100
19. Стъklarски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	325	132	100
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	462	174	47
21. (Отм. с Реш.№ 896 от Прот.№54/31.01.2019г)	X	X	X
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	5 200	3 520	3 000
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	1 300	660	500
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	4 550	2 750	2 000
25. Фотографски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	600	300	200

26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	700	200	100
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	290	190	150
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	122	71	50
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	85	61	50
30. Заложни къщи — данъкът се определя според местонахождението на обекта	18 200	6 600	3 000
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	120	60	30

32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	900	390	300
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва: а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е.	171	112	100
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е.	22	10	8
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор и билиард — данъкът за маса е в размер	104	55	40
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва: - за 1 кв.м. - и за един фитнес уред	3.50 715	2.00 440	1.50 300

35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	325	187	133
36. Мелничарски услуги: а) За мелници за брашно — данъкът се определя на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.	18	18	18
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя	600	600	600
37. Услуги с атрактивен характер:			
а) корабчета - на брой	750	750	750
б) лодки – на брой	450	450	450
в) яхти – на брой	900	900	900
г) джетове – на брой	900	900	900
д) влакчета – на място	30	30	30
е) файтони – на място	75	75	75
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения – на оборудване	150	150	150
з) зимни ски (включително ски- екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни – на оборудване	150	150	150
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши – на място	150	150	150
к) детски колички и моторчета – на брой	150	150	150
л) стрелбища – на брой	300	300	300

38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери: а) мотопеди, мотоциклети	425	275	200
б) други МПС	850	550	400
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство.	2 000	2 000	2 000
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва: а) комбайн	330	330	330
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини	110	110	110
в) прикачни, навесни и стационарни машини	11	11	11

Наредбата влиза в сила от 01.01. 2020 г.